

Spørgsmål 21:

ad § 9. Hvilke fordele og ulemper vil der være forbundet med de foreslåede kalkulationsregler?

Svar:

Dersom elforsyningerne følger ensartede kalkulationsregler, vil en sammenligning mellem deres driftsresultater blive gjort lettere og mere overskuelig, hvilket må tillægges vægt ved en samlet vurdering af elforsyningernes økonomiske forhold. Dette vil tillige fremme mulighederne for et indbyrdes samarbejde.

Den foreslåede fastsættelse af regler for afskrivninger, henlæggelser og forrentning af indskudskapital forudsættes at ske under hensyntagen til såvel samfundets som branchens særlige forhold.

Der må i en overgangsperiode antages at opstå visse ekstra omkostninger bl. a. til administration for den del af elforsyningerne, som må omlægge deres kalkulationsprincipper.

Spørgsmål 22:

Hvorfor må selskaberne ikke som andre erhvervsvirksomheder indregne henlæggelser til nyinvesteringer og forrentninger af egenkapital? Under hvilke omstændigheder kan det forventes, at el-prisudvalget vil tillade forrentning af egenkapital? Hvor høj forrentning kan forventes tilladt?

Svar:

I almindelighed betragtes henlæggelse til investeringer som disponering af en del af virksomhedernes overskud. Den skattefri henlæggelse til investeringsfonds beregnes således på grundlag af overskuddet.

De færreste elforsyningsvirksomheder drives med henblik på at opnå overskud eller forrentning af egenkapital.

I de få tilfælde, hvor der tilsigtes en forrentning af indskudskapitalen, vil der blive taget hensyn hertil. I 4. afsnit i bemærkningerne til lovforslagets § 10 er anført, at begrebet „urimelige“ forudsættes at hvile på det tilsvarende begreb i monopollovgivningen, jfr. monopollovens § 11.

Der kan ikke på forhånd tages stilling til, hvilken forrentning der vil kunne tillades indregnet i elpriserne.

Spørgsmål 23:

Vil der ved fastsættelse af regler i henhold til stk. 2 blive taget hensyn til kraftværkerens regnskabsår?

Svar:

Det vil ved fastlæggelsen af kalkulationsregler være nødvendigt at tage hensyn til, at kraftværkerne og elforsyningsvirksomhederne for tiden har forskellige regnskabsår, men på længere sigt vil det formentlig være ønskeligt, om alle forsyninger følger samme regnskabsperiode.

Der henvises i øvrigt til første del af besvarelsen af spørgsmål 21.

Spørgsmål 24:

Ad § 9. Kan der gives en definition på „rimelige“ driftsøkonomiske principper i stk. 3, og vil samme fordelingsnorm gælde både for så vidt angår traditionelle kraftværker og kernekraftværker? Eksempler fra kraftværker ønskes.

Svar:

Efter lovforslagets § 9, stk. 3, skal elforsyningsvirksomheder, som i kombineret produktion leverer varme og elektricitet, fordele omkostninger efter rimelige driftsøkonomiske principper.

Omkostninger, der rettelig vedrører den ene af de to produktioner, bør således ikke kunne overvæltet på den anden. En del af omkostningerne er imidlertid fællesomkostninger, der ikke objektivt kan fordeles på de to produktioner.

Et udvalg nedsat af Danske Elværkers Forening (kraftvarmeudvalget) har i en betænkning afgivet 1961 angivet retningslinjer for fordeling af kraft-varmeværkers udgifter mellem el- og fjernvarmeproduktion.

Da de to produktioner og mulighederne for afsætning kan have varierende betydning for de enkelte kraft-varmeværker, kan der næppe regnes med samme fordelingsnorm for alle værker og fra år til år. Det vil f. eks. være vanskeligt for et stort værk at finde afsætning for al den energi, der ikke kan udnyttes til elproduktion, hvis det ikke ligger nær en storby. Dette vil især have betydning for kernekraftværker.

Der vil snarest fremkomme eksempler,